

ØSTEUROPAÆISK BØRNEHJÆLP

Transport nr.59 til Rumænien 23 - 30 September 2017

SOHODOR HORGESTI – CORNATEL

Vi læssede den Rumænske sættevogn torsdag 21 September fra lageret på Rønhave. Igen kom Kjeld Lykke Olesen fra Langå med en trailer fuld og hjalp til med læsningen. Der var denne gang meget til Cornatel som vi læssede først. Det fyldte godt halvdelen af sættevognen. Den sidste del var skolemøbler til skolen i Sohodor. Vi bøvlede lidt med stolene til det ene sæt møbler de var meget vanskelig at læsse da de ikke kunne stables. Men med lidt god vilje og erfaring fik vi alt med og nogle ekstra madrasser. Vi var færdig ved 19 tiden, chaufføren lavede hurtigt fragtbrevet, sættevognen blev lukket og kl.19.45 kørte han. Transporten er betalt af privat donation, STOR TAK for det.

Følgebilen min Passat startede lørdag morgen kl.3.55 med afhentning af Astrid Lovelady og Connie Høhne begge fra Kegnæs. Bjarne Boddum hentede vi i Sdr. Vilstrup. Som sædvanligt kørte vi over Berlin – Dresden –Tjekkiet – Slovakiet – Ungarn. Julie i Abony har solgt Motellet, så der kan vi ikke sove mere. Lige efter Budapest sov på et Motel, desværre lukker det kl.22 så det vil sommetider være et problem med at nå dertil. Deltagerne i følgebilen har selv betalt turen.

Søndag morgen fik vi kun kaffe, morgenmad var først kl.9 og det ville vi ikke vente efter. Den Rumænske grænse passerede vi kl.11.30 Rumænsk tid. I bjergene spiste vi vores sidste medbragte madpakke. I Cluj besøgte vi den Ungarske katolske kirke. I Sannicoare besøgte vi Maria og Viorel, de var meget glad for at Astrid talte Rumænsk så vi kunne denne gang rigtig snakke, de var meget glade for vores besøg. Vi fortsatte tilbage til Cluj og kørte hen til Eva hvor vi skulle overnatte. Vi kunne denne gang ikke spise hos Josef fordi hans søster lige var død. Derfor kom Josef hen til Eva, vi gik 200 m hen til en lille restaurant for at spise, Filiantrop Josef og Eva`s organisation betalte maden tak for det.

Efter en god nats søvn og morgen mad i Eva`s køkken, fortsatte vi vores tur. Vi kørte ad motorvejen i Sighisoare besøgte vi den gamle by, her spiste vi. Turen fortsatte mod Brasov til Onesti, her spiste vi aftensmad på en restaurant. Ved 20 tiden ankom vi til kirken i Cornatel hvor vi skal sove 2 nætter. Præsten Dorel ringede til chaufføren, han fortalte at han var i Oradea ved grænsen. Han ville køre hele natten og håbede at være ved skolen i Sohodor tirsdag morgen kl.9 som aftalt. Det er ikke realistisk at tro han kan klare det. Det er nok ca . 12-13 timers kørsel. Vi lavede kaffe og hyggede os lidt i køkkenet før vi gik i seng.

Tirsdag morgen fik vi tidligt morgenmad, inden vi kørte til skolen i Sohodor, ringede Dorel igen til chaufføren for at høre hvor han var. Han forklarede at han var omkring Suceava og ville blive lidt forsinket. Vi valgte at vente lidt, vi skal køre i ca. 1 ½ time. Ca. kl.8.45 kørte Dorel sammen med os til skolen. Med 1 1/2 times forsinkelse ankom sættevognen vi startede straks aflæsningen. Der var mange glade børn til at bære skolemøblerne ind. Møblerne blev sorteret til den nye og til den gamle bygning. De fik 66 1. mandsborde, 21 2. mandsborde, 112 stole, 3 kateter, 1 sofa, 1 lænestol. En glad direktøren inviterede os ind på kontoret hvor vi fik gaver. I skolegårde gav jeg hurtigt lidt instrukser om møblerne og forklarede at stolene kunne hænges op under bordet og de ikke må stilles på bordene ved rengøring af gulv. Jeg ringede til Cornel i Onesti for at fortælle at vi var forsinket. Vi fortsatte de ca. 3 km til den anden skolebygning hvor de sidste skolemøbler skulle aflæsses. Aflæsningen her gik hurtigt de fik 25 2. mandsborde, 3 1. mandsborde, 57 stole og 3 kateter. De glade børn bar alle skolemøblerne op på 1 sal hvor de blev stablet pænt. Ved 13 tiden kørte vi mod Cornatel som vi ankom til ved 14 tiden. Nogle af modtagerne og hjælperne var ankommet, de sidste kom lige efter os. I Cornatel sorterede vi tingene i 6 stakke ud foran kirken. Cornel i Onesti holdt bag sættevognen og læssede løbende hans ting. Han fik 22 kasser/ sække tøj, 13 kasser køkkenting, 11 div. møbler, 3 senge, 3 madrasser, 1 brændeovn, 1 kørestol, 1 lampe, 6 sengebord, 1 barnevogn og en klapvogn. Geo fra Foscani fik 14 div. møbler, 3 gulvtæpper, flere ting til børn, 25 kasser tøj, 2 boksmadrasser, 12 kasser køkkenting, deres store varebil blev helt fyldt op. De tog også mange af de sammenklappede papkasser, som vi havde brugt til beskyttelse, dem ville de bruge til julegaver til børnene. Robert, Dorel, Ioan, og kirken i Bilca fik 35 div. møbler, 13 kasser sengetøj, 6 boksmadrasser, 9 madrasser, 52 kasser køkkenting, 29 kasser tøj, mange ting til børn 5 brændeovne 3 til kirken i Bilca, 1 til Ioan, 1 til Robert, 6 hospitalsenge, 1 el orgel, 1 sengebord, 12 handicap ting, 8 tavler, 180 stole. Sættevognen var tom kl.16.15. Chaufføren havde sovet ved hver aflæsning og han virkede meget træt, det kan jeg godt forstå efter den lange natkørsel. Han lukkede sættevognen og kørte. Hospitalet i Adjud hentede kørestole og handicap ting, sengene ville Robert levere. Endelig fik vi tid til at spise, det havde Lilly spurgt efter længe. Derefter kørte vi ud til landsbyen Bilca, her besøgte vi deres nye kirke, vi gik over floden og tilbage igen over broen af vores el master. Da vi kom tilbage til Cornatel var det ved at blive mørkt, folkene fra kirken i Bilca var i gang med at læsse deres ting i en varebil, der var 2 læs til dem. Ioan havde kørt flere gange og havde hentet alt hans. Robert havde kun nået at hente et læs kasser med mere, der var en i hans menighed som var død, så resten måtte vente til onsdag. Lilly serverede aftensmad. Lilly spurgte efter borde til børnehaven i Adjud. Denne børnehave havde Lilly fået små stole til.

Onsdag morgen efter morgenmad tog vi afsked med Dorel, Lilly var kørt med børnene til skole og børnehave. Vi kørte over Onesti - Bacau - Roman til Hotel Corona i Razboieni 38 km før Iasi. Her bestilte vi overnatning i 2 nætter. Vi fortsatte til landbrugsskolen 26 km før Iasi, skolen som vi har hjulpet meget igennem ca.10 år. Direktøren var ikke hjemme, men sekretæren forklarede at han ville komme om 20 min. Hun åbnede kontoret og serverede kaffe, 5 minutter senere kom en dame som fortalte at hun var den nye direktør fra februar, måske visedirektør. Hun forklarede Astrid lidt

om skolen, jeg spurgte om hun havde hørt om mig, det havde hun. Da direktøren kom, blev han meget glad over at han havde fået gæster. Det er længe siden du har været, vi har savnet dig. Har i problemer som jeg kan hjælpe med? Ja det har vi. Vi mangler senge, hvor mange? Vi kan bruge 50. Til det nye værksted mangler vi skolemøbler når det er færdig. Jeg bad Astrid fortælle direktøren om hendes projekt, det var han meget glad for at høre om og han var meget glad for at hun tolkede for ham. Han sagde også at jeg aldrig måtte køre forbi deres skole uden at besøge dem. Han viste os nogle klasseværelser med Danske skolemøbler, han forklarede også at før vi hjalp dem måtte de bede eleverne om at medbringe stol. Vi så også deres sovesal som nu bebos af 120 elever, før 100. Jeg mener vi har leveret ca. 130 senge i flere transporter. Skolen har i dag 550 elever. Den renoverede bygning har de stadig ikke fået tilbage efter bygmester konkurs. Det er forfærdeligt at det hele er gået i stå, på grund af konkursen. Der mangler meget lidt til bygningen er færdig. Deres bibliotek så vi, her mødte vi den nye bibliotekar. Vi så deres værksted som er meget simpel, de er i gang med en lille udvidelse, men pengene er små. Køkken og spisesal med borde fra Danmark blev også fremvist. De serverede middagsmad for os, den spiste vi sammen med direktøren. Direktøren spurgte Astrid om hun ikke ville tale med nogle af eleverne, det ville hun gerne. Vi aftalte at vi ville komme torsdag morgen kl.8. Vi fortsatte til Iasi, vi kørte af en nyere vej bag om til Miroslava. Her ligger den anden landbrugsskole "M.Kogalniceanu", begge landbrugsskoler har sendt elever til Danmark. Vi fik lov at komme med ind på direktør kontoret. Skolen har ca.400 elever, 64 elever bor på skolen, alle har dårlige senge som vi så. Kantine borde er gamle træborde. De har 18 klasseværelser, vi så 4, der er forskellige møbler i klasseværelserne og de er meget slidte. Her var det rart både for skolen og for os at Astrid tolkede. Astrid fik også mulighed for at få nogle oplysninger til hendes projekt. Bygningerne her er i rimelig stand, renovering forventes afsluttet næste sommer. Et par km. mod byen ligger mor og barn hjemmet Marternus som vi har hjulpet i mange år, men de må ikke få ting mere. Det er forstanderinde Magdalene ked af. Pigerne mangler vores ting når de skal starte deres nye hjem. Sidst vi havde ting til dem fik Magdalene en anden organisation til at hente tingene ved bygrænsen, disse ting har pigerne fået og i flere tilfælde har de leveret tingene på pigernes nye adresse. Vi aftalte at vi ville samle lidt ting, så ville Magdalene prøve om denne organisation igen vil hjælpe. Nu var der tid til at være turist så vi besøgte 2 klostre, det første kunne vi ikke komme ind. Vi kørte forbi en boligblok som aldrig er bygget færdig, der er ikke strøm, vand, varme men der har boet omkring 130 familier i den før 2007 da Rumænien kom med i EU. Da blev de smidt ud og der kom gitter for vinduerne i stue etagen. Politiet holder vagt så de ikke flytter ind igen. Vi kørte lidt rundt i byen og satte så kurs mod Hotel Corona. Vi spiste aftensmad i hotellets restaurant. Vi syntes selv at vi havde nået meget og havde fået 2 store ordre med hjem.

Torsdag morgen kl. 7 fik vi morgenmad i Hotellet`s restaurant. Kl.8 var vi på landbrugsskolen, vi ville gå rund på skolens grund mens Astrid talte med eleverne, men vi blev hentet ind på kontoret af direktøren som gav kaffe. Vi mente nu det var bedst at Astrid og eleverne selv talte, så da kaffen var drukket gik vi ud. Vi så lidt på deres køkkenhave, en medarbejder hentede nogle poser og Bjarne og Connie fik frø med hjem. Vi kunne bruge meget mere tid men Astrid var færdig så vi tog

afsked med direktøren og kørte til Hirslau. I Hirslau ligger et handicap hjem som vi tidligere har hjulpet meget for 10 år siden. Vi måtte stoppe fordi de kom med i Eu. Nogle meget mærkelige regler blev indført.. Ved kælder indgangen mødte vi Vigtor som var tolk for os den gang, han blev glad, men også bange, vi måtte ikke være der. Vi ventede lidt uden for til han blev færdig med en patient, så kom han ud i gården for at tale lidt med os. Jeg besluttede at vi kunne køre til Ibanesti, det er flere år siden jeg sidst har besøgt mine venner der (fra 1994). I Botosani spiste vi på en tank. 1. besøg var Gica`s lille landbrug, Gabi var hjemme med deres 4 år gamle dreng hun var i udekøkkenet. Vi fortalte hende at vi ville køre ned på rådhuset for at besøge Gica. På rådhuset fandt vi Gica`s kontor, han blev glad og inviterede os ind. Både Gica og os havde glæde af Astrid tolkede. 3. besøg var Georgeta og Gelu, vejen ned til dem var nu også lavet, men uden asfalt. Her var Astrid tolkning rigtig rart. Vi fik en del at vide om deres landbrug. Gelu er præst i Ibanesti. Vi måtte tage afsked og fortsætte. Vi kørte til landsbyen Plugari, her besøgte vi tidligere borgmester og lærer Dorine, som sædvanligt blev hun glad. For første gang kunne vi rigtigt tale med hende ved Astrid`s hjælp. Som så ofte før måtte vi spise og hun har altid mad parat og vin må der til. Hendes mand og søn var i marken, de har et lille landbrug. Bjarne spurgte til høsten. Den var meget dårlig, de havde ikke fået regn i 2 ½ måned, majs var rigtig dårlig, der har også været meget varmt. Hun mente at de vil få en hård vinter. Vi måtte også tage afsked med hende, før tog det ca. 2 ½ time at køre til Iasi, nu er der asfalt og nu tager det ca. 1 time. På vejen til Iasi kørte vi forbi flere skoler som vi har hjulpet. I Iasi spiste vi aftens mad i kælder restauranten. Astrid ville blive nogle dage i Iasi så vi kørte hende hen til hvor hun skulle bo, der tog vi afsked med hende og fortsatte til Hotel Corona hvor vi gik til ro kl.22.

Fredag efter morgenmad kl.7 startede vi på den meget lange hjemtur som gik igennem Bicaz dalen, vi så først vandkraft dæmningen. I Bicaz dalen rejser bjergene sig 300-400 m lodret op, det smalleste sted er der kun 6 m mellem. Lidt efter ligger Lacul Rosu, søen som opstod efter et jordskred i 1838 og trætoppene stikker stadigt op af vandet. Turen gik over Cluj til grænsen som efter et lille check blev passeret, vi stillede klokken tilbage til normal tid. På landevejs kroen ca. 30 km inde i Ungarn spiste vi aftensmad.. Nu søgte vi efter et sted hvor vi kunne sove, vi fandt først et ved Budapest. kl..23.45. Lørdag morgen Kl. 7 fik vi morgenmad og fortsatte, vi kom før afsted og vi var 70 km længere fremme så vi var godt 1 time foran. Da vi kom ud på A 7 i Tyskland var der vejarbejde og det regnede, ved broen gik trafikken i stå, vi skulle ind på 1 spor, det regnede kraftigt , trafikken gik langsomt. På intet tidspunkt kunne jeg køre med fuld fart. Bjarne blev afleveret 23.10,, Connie blev afleveret kl.0.20 og jeg var hjemme kl.0.35. Turens længde var på 5544 km. Tak for dejligt samvær på turen. Igen en rigtig god vellykket tur med mange oplevelser.

Med venlig hilsen

Arne Lorenzen